

تولید فیلم اقتباسی ودغدغه های سینماگران

مدیران سینمایی درباره اهمیت کتاب و کتاب خوانی برای سینماگران و فیلمسازان معتقدند: «... اقتباس سینمایی از آثار ادبی اتفاقی است که باید خیلی زودتر در سینما به صورت جدی دنبال می شد. البته این موضوع هرچند در همه دوران پیگیری شده است اما وقتی به نتیجه می‌رسد که دغدغه سینماگران و فیلمسازان کشور و مسأله نویسنده‌های ما شود و به زندگی حرفه‌ای سینمایی هر دو طیف ورود پیدا کند...»

واقعیت این است که هیچ فیلمسازی نمی‌تواند تمام آثار را بخواند و باید امکان دیگری فراهم شود که سینماگر در جریان کتاب و رمان باشد تا بتواند آثاری را که ظرفیت کار اقتباسی دارد بشناسد و در صورت علاقه آن را برای تولید انتخاب کند. ناشران، مراکز ترویج فرهنگ کتاب و کتاب خوانی و موسساتی همچون خانه کتاب و ادبیات داستانی که در جریان آثار تازه چاپ هستند باید آثاری را که مناسب اقتباس ادبی است، به فیلمسازان، نویسندگان و تهیه‌کنندگان معرفی کنند، همین طور نشست‌ها، مشورت نویسندگان و منتقدین ادبی به‌عنوان کارشناسان ولو به صورت مقطعی در بهبود این پروسه کمک می‌کنند.

البته تکمیل این طرح به اراده تهیه‌کنندگان نیاز دارد و اگر حمایتی دولتی باشد در این حوزه تحولانی ایجاد می‌شود

و این فرهنگ گسترش پیدا می‌کند.

نته‌ای که نباید فراموش شود خرید رایت آثار ادبی است. کمپانی‌های فیلمسازی در دنیا، حقوق (رایت) آثار جدید را خریداری می‌کنند و به این صورت کتاب مذکور توسط تهیه‌کننده برای تولید وارد مراحل ساخت می‌شود و فرد دیگری نمی‌تواند فردا روزی از روی آن کتاب ادعای تولید فیلم کند. در ایران به دلیل نداشتن کمپانی‌های فیلمسازی، سازمان سینمایی یا موسسات مرتبط با سینما در زمینه حمایت از اقتباس و خرید رایت آثار ادبی باید ورود کنند تا این اتفاق خوب و مهم رخ دهد. با این اتفاق مخاطب به سینما برگشته و فیلم‌ها را نسبت به قبل جذاب‌تر و پربیننده‌تر می‌کند. شاید این اقدام به‌تنهایی نتواند سینمای ایران را دگرگون کند و مخاطب را به سینما برگرداند اما می‌تواند اثرگذاری بسیار خوبی داشته باشد.

کتابی که مورد پسند مردم قرار گرفته و توانسته به‌عنوان کتاب پرفروش و خوش‌خوان مورد استفاده قرار گیرد و دستمایه تولید یک فیلم شود، می‌تواند اتفاق خوبی برای سینمای ایران باشد چراکه در سینمای ما، گاهی فیلمنامه‌ها براساس قصه‌هایی که تاریخ‌مصرف‌شان تمام شده است نوشته می‌شود اما در کتاب‌ها، قصه‌هایی وجود دارد که شنیده نشده است و از این نظر قرقن به سمت آثار ادبی موفق این ویژگی را دارد که ما با داستان‌هایی با جزئیات و لایه‌های داستانی مختلف روبه‌رو هستیم که از اقبال هم برخوردار بوده‌اند.

در گزارش اصلی صفحه ما به نمونه‌هایی از کتاب‌هایی که در سال‌های اخیر در حوزه ادبیات دفاع مقدس منتشر شده اما هنوز مورد توجه کارگردان‌های ایرانی قرار نگرفته است اشاره کرده‌ایم. شاید یکی از مسائل اساسی در برابر فیلمسازانی که می‌خواهند از این کتاب‌ها برای تبدیل آنها به فیلم استفاده کنند همین مشکلاتی باشد که به آنها اشاره شد. هنوز رابطه روشن و حرفه‌ای میان ناشران و نویسندگان و فیلمسازان در ایران برقرار نشده است و همین چالش می‌تواند یکی از دغدغه‌هایی باشد که باعث شود فیلمسازان در اقتباس آثار سینمایی با احتیاط رفتار کنند. در دنیا کمپانی‌های فیلمسازی، حقوق (رایت) آثار جدید را خریداری و به این صورت کتاب مذکور توسط تهیه‌کننده برای تولید وارد مراحل ساخت می‌شود و فرد دیگری نمی‌تواند فردا روزی از روی آن کتاب ادعای تولید فیلم کند. به نظر می‌رسد ما در این زمینه هنوز کارهای بر زمین مانده زیادی داشته باشیم و میان ادبیات و سینمای ایران این رابطه داد و ستد دائمی و حرفه‌ای برقرار نشده است.

معرفی داوران جشنواره «امید»

دبیرخانه جشنواره «امید» اعضای هیات داوران بخش فیلم، عکس و فیلمنامه ساخته‌نشده این دوره از جشنواره را معرفی کرد. بهرام توکلی، روح...، حجازی، روزبه رایگا، امیر نوروزی، میلاد سعیدی و محمد نجاریان فیلم‌های منتخب یازدهمین جشنواره امید را داوری می‌کنند.



رضا رویگری پیرامون فعالیت‌های خود در عرصه بازیگری گفت: در حال حاضر پیشنهاد خاصی ندارم و این به دلیل آن است که همه فکر می‌کنند رضا رویگری دیگر توان هیچ کاری را ندارد اما این طور نیست و من همچنان برای بازیگری بی‌تابم.

برای بازی بی‌تابم



مخاطبان سینما هر روز کمتر می‌شوند

مهوش صبرکن درباره وضعیت فعلی سینما گفت: ما هرچه بکاریم برداشت می‌کنیم، وضعیت امروز سینما، کاهش مخاطب و ورشکسته شدن برخی آثار به دلیل نبود برنامه‌ریزی درست در سینماست. متأسفانه این عاملی شده تا مخاطبان روز به روز کمتر شوند و سینما بعد از کرونا نتواند به وضعیت عادی خود بازگردد.



«از معراج برگشتگان» یک کتاب بسیار قطور است که از تلفیق چند کتاب به وجود آمده که به زندگی نویسنده از کودکی تا جوانی و پایان هشت سال دفاع مقدس، همچنین هم‌زمان حمید داوودآبادی در جبهه‌های حق علیه باطل می‌پردازد. در واقع او می‌خواهد تمام دوست داشتنی‌ها و خاطرات مورد علاقه خود را در یک اثر جمع کند و این کار را در از معراج برگشتگان، صورت داده است. او در حدود ۱۰۰ صفحه اول کتاب ۹۳۱ صفحه‌ای اش به خاطرات کودکی تا دوران پیروزی انقلاب اسلامی می‌پردازد. حمید، کودک و سپس نوجوان بازیگوش و تپلی است که از محیط پیرامون و وقایع آن چیزهای مختلفی یاد می‌گیرد. بیمار می‌شود، با کودکان هم محلی خود در شرق تهران بازی می‌کند، انسان‌ها و روابط اجتماعی‌شان را از نزدیک می‌بیند و در حوادث پیش از پیروزی انقلاب به‌عنوان یک نوجوان چرخ می‌خورد تا شخصیتش کامل شود. نثر و زبان کتاب، بسیار ساده و نوع قالب و روایتش خاطره‌گونه است. داوودآبادی به هیچ وجه قصد ندارد قصه‌سرایی و داستان پردازی کند. او در کتاب‌های دیگرش نشان داده‌تواند قلمی بالایی دارد و می‌تواند به سادگی و راحتی، مخاطبان فراوانی برای کنایش جذب کند. بااین حال، روایتی خاطره‌وار را انتخاب می‌کند و قصد ندارد حتی ذره‌ای تخیل به آن بیفزاید. شیرینی بیان و روانی نثر در این کتاب، همانند آن است که پای صحبت‌های نویسنده در یک برنامه تلویزیونی بشنینی‌ها و برایت از خودش، انسان‌های پیرامونش، رخداد‌های کودکی و نوجوانی اش، سال‌های حضورش در جبهه و رخداد‌های پس از آن بگوید.

سخن آخر...

نوشته و گفت‌وگوهای بسیاری درباره شخصیت‌ها، وقایع، عملیات‌ها چه از زبان رزمندگان و چه از زبان دشمن منتشر شده‌است که به بیش از ۱۴ هزار عنوان می‌رسد، ۱۴ هزار عنوان که دربرگیرنده خصوصیات اخلاقی، معرفتی، اخلاقی، فرماندهی جنگی فرهنگ ایثار و شهادت، مقاومت و... است. نویسندگان و فیلمسازان اگر در بین این مجموعه کتاب ورقی بزنند یا از هر کدام یک خط برای فیلمنامه خود برداشت کنند در نهایت یک سریال طولانی می‌توان تولید کرد. هرچند فعالیت در عرصه ادبیات و فیلمسازی دفاع مقدس باید همانند دوران دفاع مقدس و نبرد رزمندگان با دشمنان باشد. یعنی غیرتی و دیدگاه ناموسی. اعتقادی که رزمندگان جوان و پیر را به صحنه آورد تا از دین، ایمان، آب و خاک و ناموس‌شان دفاع کنند. این اعتقاد در سینمای ایران و به ویژه جماعتی که پزروشنگری دارند و هر هزار سال یک بار هم توفی به تاریخ ایران زمین نمی‌زنند و فقط شعار می‌دهند و تفاله رفتارها و عکس‌العمل کارهای غربی را قی می‌کنند وجود ندارد. اقتباس در ایران مرده است یا همیشه در حالت احتضار قرار دارد. توجه رهبر معظم انقلاب به ادبیات دفاع مقدس و ورود فیلمسازان تازه نفس به این عرصه، این امید را در دل علاقه‌مندان زنده می‌کند که شاید در آینده فیلم‌های بیشتری درباره جنگ و تبعات آن داشته باشیم.

منطقه غرب کشور، شهید هادی به‌سوی آن منطقه شتافت و در کنار شهید اصغروصالی و گروه دستمال سرخ‌ها، گروه فداییان شاخه شهید اندرگور را راه‌اندازی کرد. در کتاب سلام بر ابراهیم با نثر یک‌نواخت و چندان منسجمی مواجه نیستیم اما شخصیت جذاب شهید ابراهیم هادی پرده‌ای به تمام معایب این کتاب می‌اندازد و خواننده را مجذوب و سردرگم در کتاب می‌کند و مخاطب متعیر به مطالعه کتاب می‌پردازد و دیگر به نگارش و اصول نوشتاری کتاب توجه نمی‌کند. سلام بر ابراهیم تاکنون به چاپ پنجاه و نه رسیده‌است و جا دارد نویسندگان و مخاطبین سینمایی، توری‌ی به این کتاب داشته باشند.

نورالدین پسر ایران

«نورالدین پسر ایران» خاطرات پسری ۱۶ ساله از اهالی روستای خنجان در حوالی تبریز است که مانند دیگر رزمندگان با آغاز جنگ در جبهه حضور پیدا کرد و در عملیات‌های متعددی حضور داشت. پس از حضور حدود ۸۰ ماه در جبهه و مجروحیت‌های متعدد از ناحیه صورت، بسیار آسیب دید و جانباز ۷۰ درصد شد. این کتاب به قلم معصومه سپهری و به همت حوزه هنری منتشر شد. در تبلیغات اولیه، کتاب به چاپ نهم رسید که این نشان‌دهنده روش هدفمند حوزه هنری برای انتشار کتاب‌های شاخص حوزه دفاع مقدس است. بر همین اساس خبرگزاری‌ها، روزنامه‌ها، صداوسیما، نهادهای مختلف به نکوداشت نورالدین عرفی‌نژاد و کنایش پرداختند و باز هم جوگیری بین فیلمسازان و اهالی هنر پیچید؛ در حالی‌که تبی داغ بود و بعد از مدتی فقط یک انیمیشن ۳۰ قسمت ۱۵ دقیقه‌ای تولید شد که سطح آن هم بسیار پایین بود.

از معراج برگشتگان

حمید داوودآبادی، سند زنده هشت سال دفاع مقدس و بیانگر بخش عظیمی از تاریخ شفاهی جنگ است. او همچنان و در فاصله ۲۳ سال از پایان دفاع مقدس در همه جبهه‌های فرهنگی و با تمام ابزارها و تجهیزات رسانه‌ای و مکتوب، خاطرات، نوشته‌ها، دلتنگی‌ها، انتقادات و ناگفته‌های خود را به مخاطب انتقال می‌دهد. داوودآبادی در این نوشتار می‌کوشد با همان شوخ طبعی و به کار بستن مایه‌هایی از طنز، متن خود را خواندنی کند. البته طنزپردازی و مزاح، یکی از خصلت‌های فردی نویسنده است و آنچه در «از معراج برگشتگان» شاهد هستیم، انعکاس ویژگی‌های شخصی او در آثار مکتوب خویش است. به نحوی که این شوخ طبعی در سایر آثار و نوشته‌های داوودآبادی هم به چشم می‌خورد و به کتاب، روزنامه، سایت و وبلاگ اختصاص ندارد.



رویداد

بوستر هفته ملی کودک ۱۴۰۱

منتشر شد

بوستر هفته ملی و روز جهانی کودک سال ۱۴۰۱ با شعار «حال خوش کودکی، رنگ خوش زندگی» طراحی و منتشر شد. بوستر هفته ملی و روز جهانی کودک سال ۱۴۰۱ با توجه به شعار این هفته طراحی شده است، شعاری که سال گذشته نیز



برای هفته ملی کودک انتخاب شده بود. محسن میرزایی، طراح و گرافیست این بوستر گفت: در طراحی بوستر هفته ملی کودک سعی کردم به این موضوع بپردازم که شادی و بازی کردن حق هر کودکی در هر موقعیت مالی، جسمی و... است. میرزایی در ادامه افزود: با توجه به شعار هفته ملی کودک امسال، سعی کردم رنگ‌های شاد و پرانرژی در طرح استفاده کنم و عناصری مثل پرنده، پروانه، گل، خرگوش و... حس شاد بودن و امیدوار بودن به آینده را تداعی می‌کند. طراح بوستر هفته ملی کودک گفت: ایده اصلی بوستر این است که همه کودکان، چه با نیازهای ویژه، چه فقیر، چه بچه‌های کار و همه حق طبیعی‌شان است که کنار هم شاد باشند و بازی کنند و برای ما بزرگ‌ترها هم یک الگوست که کودکان فارغ از هر موقعیتی با همدیگر دوست می‌شوند. / کانون پرورش

یادگار دفاع مقدس

چه بسیار رزمندگان نازنینی که قبل از عملیات‌ها برای آخرین بار رو به دوربین لبخند زدند و با شهادت‌شان ارزش نجاتیوها را مدجندادن کردند. اگر دوست دارید مجموعه‌ای از این عکس‌های به یادماندنی را ببینید، پیشنهاد می‌دهیم سری به نمایشگاه «یادگار دفاع» در موزه عکسخانه شهر واقع در میدان شهدای هفتم تیر، میدان بهارشیراز، بوستان بهارشیراز بزنید که تا ۱۴ مهرماه برقرار است.

پایداری

